SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 324/06-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. Ps 12/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júla 2006 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. Ps 12/04.

Súčasne žiadal o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil tým, že: „bude úspešný v konaní, je porušované jeho základné ľudské právo podľa medzinárodného dohovoru v znení protokolu č. 11 čl. 6 - konanie spravodlivé bez zbytočných prieťahov; sťažovateľ je plne invalidný, nemá možnosť zárobku; toho času je bez príjmov od júna 2006; vyhral na Najvyššom súde SR nad Sociálnou poisťovňou, dňa 31. 05. 2005, napriek tomu Soc. poisťovňa nekoná, nevyrúbila dodnes invalidný dôchodok.

Dávky v núdzi boli zrušené, lebo sťažovateľ dostal satisfakciu za úspešné konanie pred ESĽP č. k. 46844/99. Sťažovateľ nie je povinný minúť peniaze - satisfakciu - len preto, že OS BA II je nečinný!"

Ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 324/06 rozhodol 10. októbra 2006 tak, že žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel s odôvodnením, že u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a súčasne mu dal možnosť do pätnástich dní od doručenia tohto uznesenia predložiť splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V odôvodnení citovaného uznesenia taktiež uviedol, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti bude jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde"). Uznesenie sťažovateľ prevzal osobne 2. novembra 2006.

Na uznesenie ústavného súdu reagoval sťažovateľ podaním zo 4. novembra 2006, v ktorom oponuje tvrdeniam ústavného súdu, že jeho majetkové pomery mu umožňujú zvoliť si advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom jeho ďalšie vyjadrenia v podaní nesúvisia s jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu.

Sťažovateľ nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde napriek tomu, že na splnenie tejto povinnosti bol upozornený a vyzvaný uznesením ústavného súdu, a z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie

zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne II. ÚS 220/06).

Ústavný súd opätovne pripomína, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nemožno upustiť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2006